

Nr 778

Av herr Lothigius m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 106, angående skogsvårdsstyrelsernas organisation och verksamhet, m. m.

De förslag, som Kungl. Maj:t lagt fram i propositionen nr 106 angående skogsvårdsstyrelsernas organisation och verksamhet, har till syfte att allmänt förbättra underlaget för en effektivisering av skogsbruket. I flera sammanhang har vi med tillfredsställelse kunnat konstatera departementschefens bestämt uttalade önskan om att söka bereda skogsbruket bättre förutsättningar och möjligheter till såväl tryggare arbetsförhållanden som en bättre och ändamålsenligare råvarubas för enskilda skogsägare och industrier.

Det är vår uppfattning att den allmänna målsättning som kommer till uttryck i propositionen och som ovan framhållits skall genomföras efter principer vilka bäst överensstämmer med de skiftande skogs- och ägarförhållanden som oundgängligen råder i olika landsdelar. Härav följer att vi har svårt att acceptera de förslag till organisation av skogsvårdsstyrelserna som föreslagits i den framlagda propositionen. Vår uppfattning i detta avseende överensstämmer mer med det förslag, som föreligger i 1955 års skogsvårdsutrednings betänkande.

En av huvuduppgifterna för skogsvårdsstyrelserna är att verksamt bidra till den skogliga utbildningen i länet. Denna utbildning fortgår i form av kurser för såväl skogsägare som länets ungdom. Departementschefen har framhållit i propositionen att han nu inte är beredd att framlägga bindande och detaljerade normer för den skogliga utbildningen. Detta förhållande anser vi ytterligare understryka vår uppfattning att man bör tills vidare vänta med den slutliga utformningen av skogsvårdsstyrelsernas organisation.

Vi konstaterar med tillfredsställelse den realistiska syn som departementschefen ådagalägger i fråga om plantskolornas självfinansiering och behovet av fröplantager.

I princip skall det enskilda skogsbruket svara för sina skogsvårdskostnader, och skogsvårdsstyrelsernas taxa skall bygga på de reella utgifterna härför. Bland de arbetsuppgifter, som av naturliga skäl bör ligga hos det allmänna, är upprätthållandet av skogsvårdslagarna, allmän upplysning och enskild rådgivning samt, som redan anförts, enskild utbildning på det skogliga området. Ett viktigt moment i den enskilda skogsvården är att få

skogsägaren verkligt engagerad i denna verksamhet. Att därför i ett sammanhang sänka skogsvårdsavgiften från 1,25 promille till 1,0 promille, vilket innebure en genomsnittlig höjning av skogsvårdsstyrelsernas grundtaxa med i runt tal 35 procent för att täcka inkomstbortfallet, synes oss motverka den allmänna målsättning som departementschefen själv förordar i syfte att öka de enskilda skogsägarnas insatser på ifrågavarande område. Med anledning härav föreslår vi en försiktigare avtrappning av skogsavgiften än den som anmälts i propositionen.

Under återopande av vad som ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta

dels om uppskov med Kungl. Maj:ts proposition i vad avser framlagt förslag om skogsvårdsstyrelsernas organisation,

dels att promillesatsen för skogsvårdsavgiften sänkes från 1,25 till 1,1 promille.

Stockholm den 8 april 1960

Carl-Wilh. Lothigius

Fredrik-Adolf Hamilton

Lennart Stiernstedt

Nils Agerberg

Nr 779

Av herr **Staxäng m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 106, angående skogsvårdsstyrelsernas organisation och verksamhet, m. m.

(Lika lydande med motion nr 631 i Första kammaren)

Stockholm den 8 april 1960

Ernst V. Staxäng

Henry Brandt

Fridolf Jansson

Sven Vigelsbo

i Sätilla

i Benestad

Erik Larsson

C.-O. Carlsson

Erik Magnusson

i Norderön

i Tumhult
